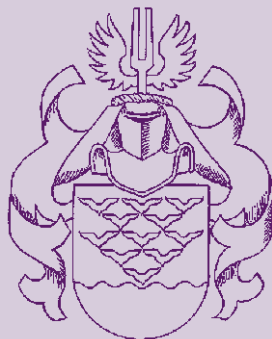

Parviaisten

parissa

Hyvät Parviaiset!

Vuosi vaihtuu jälleen. Tätä kirjoittaessani kiireisimmät Joulun valmistelut sekä vuoden vaihtuminen ovat vielä edessä. Kauniin lumisen maiseman keskellä muistamme tämän vuoden paitisi kuumasta ”intiaanikesänä”, niin myös lumisena talvena. Viime talvi, kuten myös tänä syksynä ennätysaikaisin alkanut talvi ovat ”oikeita kunnan vanhanajan talvia”. On ollut pakkasta, lapset ovat saaneet leikkiä lumessa, laskea kelkalla ja tehdä lumiukkoja, siis kaikkea hauskaa. Varsinkin Etelä-Suomessa ehdimme tottua, että lunta on vain ajoittain. Hiihtoharrastus on monilla sen vuoksi jäänyt vähäiseksi. Muistan kuinka lapsuudessa hiihtotaito oli paitsi tarpeellinen taito, niin myös erittäin mieluinen harrastus. Varusteet olivat aluksi nykyisiin verrattuna varsin vaatimattomat. Puusuksilla nahkaremmisiteineen opittiin hiihtotaidot. Hiihtoinnostus oli kova. Niinpä eräänäkin talvena monta puuskusea meni poikki mäistä ja hyppyreistä laskiessani. Pitäjän yhteiset koulujen väliset hiihtokilpailut olivat talven kohokohta. Hiihtämiseen liittyvä tekniikka oli täysin itseopittua kaikilta osin. Myöhemmin sain sitten kunnolliset sälesukset, jolloin myös hiihtovauhti parani ja mukaan tulivat myös hieman suuremmat kilpailut. Kilpahiihto jäi sitten opiskelamaan lähden myötä, mutta mieluisana harrastuksena se on toki edelleenkin.

Sukuseuran toiminta on jatkunut ennallaan. Jyväskylässä Säynätsalo-seuran kanssa yhteistyö erilaisten sukuun liittyvien asi-

oiden merkeissä on jatkunut. Se näkyy joiltakin osin myös tämän lehden palstoilla. Kiitos siitä kaikille seuran aktiiveille.

Savon Parviaisista kertovan sukukirjan kokoaminen on ollut sukuseuran pitkäjänteinen tavoite. Sen osalta tänä kuluvana vuotena on edetty hyvin paljon. Kiitos Mikolle ja muille hankkeeseen osallistuneille! Vielä on kuitenkin paljon tehtävää kirjan osalta. Seuraavassa lehdessämme keväällä voimme kertoa tarkemmin hankkeen etenemisestä.

Tuleva vuosi 2011 on Parviaisten sukukokousvuosi. Kokoonnumme Savon sydämeen Nilsiaän 2.–3.7.2011. Sukukokouksen puitteet Tahko Spassa ovat kerrassaan upeat ja majoittumistilat erittäin korkeatasoiset. Nilsiaässä on erittäin monipuoliset harrastusmahdollisuudet. On kylpylä, golfia, keilailua, teatteria, monipuolinen kotiseutumuseo, ynnä muuta. Sukutapaamisen ohjelma tulee olemaan monipuolinen. Jos mahdollista, niin kannattaa varata useampia päiviä viettää aikaa Nilsiaän upeissa maisemissa.

Oikein Hyvää vuotta 2011!

Teuvo Parviainen

Sukuseuran esimies

Tällä kerralla

- 2 Pääkirjoitus
Teuvo Parviainen
- 3 Johan Parviaisen monipuolinen elämäntaival, osa 3
Kaisu Tuhkanen
- 4 Kirstin tarina
Matti Kankaisto
- 5 Bibliofiili-lääkäriä tapaamassa
Leena Hänninen
- 6 Pirkko Siltaselta jo kolmas kirja
- 6 Sukuseurojen Keskusliiton toimistolle uudet tilat
- 7 Sukuseuran Savon Parviaisten kirjahanke etenee
- 7 Lauluryhmä Heijastus
Ulpu Valkama
- 9 Parviaisten sukukokous kesällä 2011 Nilsiaässä
- 10 Säynätsalon Hannat vuosimallia 2009 ja 2010
Leena Hänninen & Ulpu Valkama
- 10 Esittelyssä sukuneuvoston uudet jäsenet
Pertti Parviainen & Katja Parviainen

Tämä lehti on Jouluviikolla luettavissa myös www-sivuillamme.

Etukannen kuva: Eila Parviaisen hiihtovauhtia 1960-luvun alussa Juuassa. Etu- ja takakannen kuvat: Teuvo Parviainen.

Johan Parviaisen monipuolinen elämäntaival, 3. osa

Kauppiaasta teollisuusmieheksi

Muiden harrastusten ohella Johan Parviainen jatkoi kaupan pittoa Jyväskylässä samassa talossa, missä hän oli sen aloittanutkin. Parviaisen kauppapuotia pidettiin erityisesti edullisena venäläisen rihkaman ostopaikkana. Kauppias oli hyvin ihastunut Pietariin, missä tavaravalikoima oli miltei rajaton ja hinnat halvemat kuin Suomessa. Kaksi, jopa kolme kertaa vuodessa hän kävi tavaroita ostamassa. Ulottipa hän joskus matkansa jopa Moskovaan saakka, vaikka ei itse venäjää osannutkaan. Hänen liiketoimintansa tukkukauppa oli tullut tärkeämmäksi kuin vähittäiskauppa.

Vähitellen Parviaisesta kehittyi kuitenkin enemmän teollisuus kuin kauppias. Parviainen totesi, että voiton mahdollisuudet väkijuomateollisuudessa olivat heikkenemässä. Niinpä hän päätti vuonna 1887 myydä kauppapuotinsa ja tavaravarastonsa sekä Lahtis-laivansa. Samoihin aikoihin hän myi myös kannattamattomaksi osoittautuneen Tourulan olutpanimon ja perusti sen tilalle nahkatehtaan. Myös Korkeakosken väkijuomatehtaiden toimintaa alettiin supistaa.

Aikaisempien liiketoimintojen sijaan hän alkoi kiinnittää yhä enemmän huomiota kiinteistöjen ostoon ja osakkuuksiin erilaisissa yrityksissä. Väkijuomatehtaan toiminta muutettiin Korkeakosken viinitehtaaksi. Se kuitenkin osoittautui huonosti kannattavaksi hankkeeksi. Nahkatehtaan toimintaa laajennettiin. Näiden yrityksissä jo pitkään toimineiden tehtaiden lisäksi sahateollisuus alkoi kiinnostaa Parviaista kaikkein eniten.

Vuonna 1886 pankit olivat alentaneet korkojaan. Sen seurauksena yritteliäisyys jälleen voimistui, teollisuuden asema parani ja vienti vilkastui. Myös Parviainen käytti näitä edullisia suhdanteita hyväkseen. Vuonna 1889 hän aloitti metsien oston Karjalassa. Metsäkauppoja teki osittain Parviainen itse, osittain hänen tukkiasiamiehensä. Karjalan puu oli tarkoitettu lähinnä haloiksi.

Korkeakosken sahaa laajennettiin vuonna 1889. Laajennuksen jälkeenkin se oli melko vaatimaton teollisuuslaitos. Työvoimaa oli 16-18 henkeä. Tukit hankittiin Pohjois-Päijänteeltä. Usein Parviaisen tukkeja oli Jyväskylän pohjukka täynnä. Vuonna 1894 sahaa laajennettiin hankkimalla sinne höyläskone sekä uusi höyrykone.

Säynätsalon tehtaan perustaminen

Käänteentekevä tapaus Parviaisen liikkeen historiassa oli sahan perustaminen Säynätsaloon vuonna 1897. Tämä saha ei kuulunut, kuten Korkeakosken saha, Jyväskylän Viinakeittiö Osakeyhtiölle. Se oli kokonaan uusi, yksinomaan kauppaneuvos Johan Parviaiselle kuulunut yritys. Tämän sahan perustamisen jälkeen kohdistuikin Parviaisen liikkeen johdon huomio ensi sijassa uuteen Säynätsalossa kehittyvään teollisuusyhdyskuntaan. Jo seuraavana vuonna pantiin Korkeakosken saha seisomaan ja vuosi vuodelta elämä siellä kävi yhä hiljaisemmaksi.

Syynä Parviaisen liiketoiminnan keskittämiseen Säynätsalon saareen oli lähinnä tukkien kuljettamisen vaikeus Päijänteeltä Korkeakoskelle. Korkeakosken tehdasalue oli myös ahdas, joten mahdollisuudet tehtaan laajentamiselle olivat huonot. Lisäksi on todettava, että tehdas sijaitti vuokramaalla, joten siinäkin suhteessa tehtaan kehitysmahdollisuudet olivat epävarmat.

Säynätsalon saha valmistui lopullisesti syyskuussa 1898. Se oli puusta rakennettu yksiraaminen saha, jonka koneistona oli kahden tukin sahauskone. Sahan viereen rakennettiin kivinen kone- ja kattilahuone, jossa oli 50 hv höyrykone. Vuosina 1899–1900 Säynätsaloon rakennettiin vielä höyläämö, tiilitehdas ja hiiltämö. Työväkeä varten siirrettiin Rutalahdesta kaksi rakennusta, joista tehtiin asuntoja.

Perhe-elämä ja kuolema

Johan Parviaisen yksityiselämässä tapahtui tärkeä käänne, kun hän joulukuussa 1868 meni naimisiin Maria Charlotta Hedbergin kanssa. Muistitiedon mukaan tuttavuus oli alkanut jo 1860. Kahdeksan vuoden ajan Johan oli Mariaa kosiskellut ja vasta 1868 hänen harras toiveensa toteutunut.

Joh.Parviainen työhuoneessaan, Kauppakatu 9

Parviaisen perheeseen syntyi sittemmin kolme lasta. Heistä vanhin, Valter, ei ollut kiinnostunut liiketoiminnasta, vaan opiskeli lääkäriksi. Sen sijaan nuoremmat lapset Hugo ja Hanna tekivät elämäntyönsä isänsä perustamassa liikkeessä.

Johan Parviaisen maallinen taival päättyi tammikuun 8. päivänä 1900. Hän oli ollut sinä päivänä Jyväskylän markkinoilla. Kotiin palattuaan hän oli uupunena istahtanut keinituoliin. Siinä hänet kohtasi halvaus. Valter-tohtori oli paikalla ja alkoi aukoa isänsä kauluksen nappeja. ”Älä revi, poika! Kyllä tästä selvitään” oli ukko jyrähtänyt. Mutta kohta sen jälkeen oli tullut kuolema.

Näin päättyi tämän yritteliään, taitavan ja myös menestyksellisen kaskisuomalaisen liikemiehen maallinen vaellus. Se oli alkanut köyhästä Pohjois-Karjalasta tulleesta puotipojasta ja loppunut erittäin varakkaaseen ja arvostettuun teollisuusmieheen Keski-Suomessa.

Kaisu Tuhkanen

Lähde:

Sakari Kuusi: *Toiminimi Joh. Parviainen 1856–1947*. Jyväskylä 1949

Kuva:

Keski-Suomen museon kuva-arkisto

Kirsti Kankaisto (o.s. Parviainen) juhli sukunsa kanssa 85-vuotispäiväänsä Nokiella 8.11.2009. Nikolai Papan viulusta ja Reino-miehestä lähti joitakin ääniä. Tämän jälkeen pari juhli 65-vuotishääpäivä 1.4.2010.

Kirstin tarina

Kirsti Kankaiston (o.s. Parviainen) suku on lähtöisin Soinin kunnasta Etelä-Pohjanmaalta, jossa edelleenkin asuu Parviaisia Parviaisen kylässä. Heistä Nikolai Parviainen kotiutui 1800-luvulla Pohjois-Pirkkalaan, joka tunnetaan nykyisin Nokian kaupunkina.

Nikolai rakensi vaimonsa Josefiinan kanssa Sarpatin kylään pirtin ja silloiseen tapaan melko tiuhaan tahtiin heille putkahdi seitsemän lasta. Tämä kaikki tapahtui aikana jolloin Suomi oli Venäjän osa.

Nikolain ja Josefiinan Siiri-tytär seurusteli Eero Kyrösen kanssa niin läheisesti, että tuloksena oli Kirsti-vauva. Josefiina ei halunnut Eeron anopiksi ja niin Kirsti säilyi Parviaisena.

Kirstille muotoutui kolme äitiä: tätin-sä Adina, lastenkodin johtaja Sissi-täti ja oma Siiri-äiti. Pappa/taata Nikolaista tuli Kirstille tärkeä mies. Kilpailija saapu, kun Kankaanpäästä tuli nuorimies Reino Kankaisto, joka puolusti Suomen itsenäisyyttä jatkosodassa. Sota päättyi ja Kirsti ja Reino perustivat perheen Nokian Parviaisten keskelle Sarpatin kylään. Molempien omaisuus mahtui pieneen reppuun.

Kolme poikaa Matti, Pertti ja Markku syntyivät 1940-luvulla. Rahat riittivät

ruokaan ja Reinon sotamanttelista tehtiin pojille takit. Omakotitalo rakennettiin Nokialle 1955, ja palkaksi syntyi vielä Päivi-tytär. Kirstillä ja Reinolla on yhteensä kymmenen lastenlasta ja kahdeksan lastenlastenlasta.

70-luvun lopulta lähtien pari on pystynyt viettämään elämää, jota taloudelliset ja perheenhoitohuolet eivät ole niin suuresti rajoittaneet. He ovat ehtineet nauttia etelän lämmöstä Suomen rospuutto-kausina, esiintyä eläkeläisjuhliissa ympäri Suomea ja olla kunniavieraina oman porukan merkkipäivillä.

Kirsti ja Reino Kankaisto asuvat nykyisin Nokian keskustassa kerrostaloasunnossaan jonka seinällä olevaa sukupuuta Kirsti pitää ajan tasalla. Kirsti (86) muistaa ja kuulee, Reino (88) jaksaa ja näkee, niin että lapset joutuvat tyrkyttämään apuaan puoliväkiin.

Kuten arvata saattaa, ovat lapset, joita nyt on siis 22, lähellä Kirstin ja Reinon sydäntä. Nuorempi polvi on tämän huomannut ja pitää tiivistä yhteyttä vanhempiinsa ja isovanhempiinsa vakuuttaen, ettei huoleen ole aihetta; sukupuun runko on antanut niin hyvät eväät elämälle.

Matti Kankaisto

Kirsti Kankaiston kirjoittama runo miehensä 75-vuotispäivän aattona 7.12.1997

Silloin oli välirauha käsissämme tyhjä kauha. Ei toki tyhjä, vaan näkyvä, onni sen täytti sitten sinut sota vei kauas ja kauhaa ravisteli.

Odotimme aikaa, jolloin saamme sillä ammentaa kaksin käsin – se toivo eli. Jatkui pitkä jatkosota, sinä aikana sinetöi sormemme kulta.

Tuli rauha saamme pitää kotimaamme mullan, tuhannet järvet, metsien kullat. Tästä kaikesta sotapoikia kiittäen kädet yhteen liittäen. Aloimme kaivaa omaa pesää, oli kari kovaa ja elimme sateista kesää. Lapio, saha, kirves ja vasara aseeksi vaihtui, pian kolme pientä miestä ympäri hyöri ja oman kodin sisällä piirileikkiä pyöri.

Aika kului... tuli kesä ja taas kaikki ruusut kukki, syntyi meille pieni soma Nukki. Oli aikoja koviakin ennen kuin lapsemme aikuiseksi varttui, heidän myötä porukkamme karttui. Tuli vävy ja miniät omat kymmenen lastenlasta, kaikki meille rakkaita ovat!

Eikö niin oma kulta, tämä voima lähtee sulta.

Bibliofiili-lääkärinä tapaamassa

Kuvassa Lauri Parviaisella on kädessään vanhin kirjansa, vuodelta 1555. Kirja on hyvin säilynyt Olaus Magnuksen Pohjoisten kansojen historia. Laurin kotoa Jyväskylästä löytyy kirjoja hyllymetreittäin; niitä on pöydillä, lattialla, sängyssä ja jopa saunan lauteilla!

Muhoksen haaraa

Lauri syntyi Kempeleellä 1937. Isä oli maanviljelijä Väinö Parviainen. Lauri kertoo tutkineensa, että suku on lähtenyt ennen 1500-lukua Räisälästä, kulkeutunut Laatokkaa ja Hiitolanjokea Saimaan, Iisalmen ja Oulujärven kautta Muhokselle ja Liminkaan, johon Kempelekin kuului 1800-luvulle saakka. Kotitalossa on 1700-luvun aikoihin ollut isäntänä vuoroin Iikka Aapon poika ja Aapo Iikan poika. Sukua on myös Taivalkoskella.

Lauri opiskeli Helsingissä lääkäriksi ja toimi kolme vuotta Utajärven kunnanlääkärinä. Hän muutti vuonna 1968 Jyväskylään. Tutustuin häneen noin 10 vuotta myöhemmin yhteisessä työpaikassa, silloisessa Palokan kansanterveysyön kuntainliitossa. Lauri toimi työterveyslääkärinä ja minä johtavana hoitajana. Lauri oli pidetty henkilökunnan keskuudessa, sillä hän arvosti ja puolusti tarvittaessa myös hoitotyöntekijöitä.

Kirjoja ja perhosia

Oli hauska kohdata Lauri sukuseuran tapaamisissa myöhemmin ja käydä hänen kotonaan hakemassa Säynätsalon näyttelyyn kirjoja ja perhosia: ”kuin sukulaisen olisi tavannut”.

Lauri kertoi harrastaneensa perhosien keräilyä jo lapsena ja hän on käynyt kesäisin katsastamassa haavinsa kesäpaikassaan. Perhoset on hienosti luetteloitu.: oli Purje-, Ritari-, Apollo-, Keisarinviitta, Amiraali-, Suruvaippa- ja tuttuja kaaliperhosiakin sekä Eufrodyne ja paljon muita. Perhoskirjojakin oli kymmeniä.

Keskisuomalaisessa oli juttu sotasaa-liskirjoista keväällä 2009. Lauri oli arvioimassa Jyväskylän Yliopistoon kertynyttä aineistoa kirjaston toimistopäällikkö Pirkko Audejev-Ojasen kanssa. Kirjoja on tullut yksityishenkilöiltä, mm. upsee-

rina sodassa palvelleelta kirjastovirkailijalta. Lauri muistelee kuinka hän noin viisivuotiaana istui kirjalaatikoiden päällä reessä, kun niitä vietiin säilöön Pirilän suurtilan isoon navettaan. Kirjat olivat tulleet kolmessa junavaunussa Kempeleen asemalle. Vuosi oli 1942. Kirjat siirrettiin sodan loputtua pois ja tilalle tuli kranaattitehdas. Lauri ei tiedä, minne kirjat joutuivat. Tapahtuma lienee ollut alkusysäys Laurin kirjoihin ja niiden keräilyyn. Hän kertoo pihistäneensäakin laatikosta muutaman kirjan, mutta jou-

tuneensa kiinni ja palauttamaan kirjat. Vasta 1960-luvulla tuli Laurista aktiivisemmin erityisesti vanhojen kirjojen keräilyn harrastaja, bibliofiili. Kokoelma käsittää 25–30 000 nidettä laajasti eri aloilta. Painopiste on suomalais-ugrilaisessa historiassa. Kirjat kaipaisivat luettelointia. Vaimo kertoo, että he olivat jo ostaneet asunnon keskustasta, mutta Laurin kirjoille ei löytynyt tarpeeksi tilaa ja asumista riitti yksi päivä.

Kuva ja teksti: Leena Hänninen

Pirkko Siltaselta (o.s. Parviainen) jo kolmas kirja

Muoti-ilmio ”sukututkimus” tarttui minuun 90-luvun alussa. Sitä oli edeltänyt vahojen esineiden keräily ja kiinnostus vanhaan talonpoikaiselämään. Aineistoa juurieni selvittelyyn aloin kerätä kaksikymmentä vuotta sitten sekä äitini että isäni suvuisista. Kävin alkuvaiheessa monet sukututkimuskurssit, joiden ansiosta opin paljon asiasta ja innostukseni vain kasvoi. Haaveena oli saada aikaiseksi kirja tai kaksikin.

Ensimmäinen kirjani ”Juureni” käsittelee molempien isovanhempieni sukuja. Toinen kirjani ”Kohtalan kohtalo”, käsittelee sukuni erään talon historiaa ja sen kohtaloa. Tämä kolmas kirjani ”Kuuskosken Anders-sepän suku” ilmestyi keväällä 2008. Siinä selvitetään länsi-suomalaista äitini sukua. Tähän kirjaan sain sukulaisiltani kannustusta ja paljon kuvia ja muuta aineistoa, jotka synnyttivät ympärilleen tekstiä aivan kuin itsestään. Koko maaseudun muuttunut kulttuurikuva ja vanhan polven elämisen ponnistelut selvisivät minulle kahlatessani lähdekirjallisuutta.

Pyrkimykseni oli käsitellä aineistoani kauan sitten eläneiden sukulaisten näkökulmasta ja tutustuttaa vähän kaukaisemmatkin sukulaiset toisiinsa sekä siirtää sukutietoutta seuraaville sukupolville. Luulen onnistuneenikin tässä, koska suvussa on useassa paikassa pidetty niin sanottuja ”serkustapaamisia”. Kirjastani on haettu sukulaisuussuhteiden alkuperää jne. Sanoisin, että tämä oli suuri ponnistus, 420 sivua, mutta se kannatti. Tutustuin uusiin sukulaisiini ja syntyperäisenä helsinkiläisenä sain myös tutustua perin pohjin maalaiselämään.

Pirkko Siltanen lahjoitti uusimman kirjansa sukuseuralle.

Parviaisten kolmas kirja ponnistelee kokoamisvaiheessa, toivotan kärsivällisyyttä, kyllä se kannattaa.

Sukuseurojen Keskusliiton toimistolle uudet tilat

Kartanon julkisivu pääsisäänkäynnin puolelta.

Sukuseurojen Keskusliitolle tarjoutui mahdollisuus muuttaa uusiin tiloihin Espoon Leppävaaran historialliseen Albergan kartanoon. Rakennus on monelle sukuseuralaiselle tuttu keskusliiton tilaisuuksista, onhan kartanolla järjestetty kevätkokouksia, hallituksen seminaareja sekä useita syksyisiä sukutapahtumia yhteistyössä MAP-kirkon kanssa. Erilaisia tilaisuuksia tullaan luonnollisesti järjestämään jatkossakin. Keskusliiton toimisto ottaa mielellään vastaan seurojen ja muiden sukuharrastajien toivomuksia tilaisuuksien aiheista. Jäsenseuramme voivat entiseen tapaan kokoontua pienimuotoisiin kokouksiin toimistol-

la. Myös isompiin tilaisuuksiin kartanolta on mahdollisuus saada tiloja, niistä saa lisätietoja toimistolta.

Nykyinen Albergan kartano on valmistunut vuonna 1874 konsuli Feodor Kiseleffin ja vaimonsa Amalian kesäasunnoksi. Talon piirsi arkkitehti Frans Ludvig Calonius. Hollantilaista uusrenessanssia edustavassa rakennuksessa on komeat volyytipäädyt. Vuodesta 1900 kartano siirtyi Slöörien perheen kesäkäyttöön. Perheen vävy oli Akseli Gallen-Kallela, joka perusti taiteilijakodin kartanolle kuuluneeseen Pellavaniemeen.

1980-luvun alussa Albergan kartanoa oltiin huonokuntoisena jo purkamassakin. Asukkaiden pitkällisen kampanjoinnin seurauksena se lopulta päätettiin kunnostaa mm. Espoon kulttuuritoimen käyttöön. Peruskorjaus valmistui 1997. Tällä hetkellä kartanolla toimii keskusliiton toimiston lisäksi Helsingin kauppakamarin Espoon toimisto, Healing Room - ja Kotikirkko-järjestöjen sekä Espoon Vapaaseurakunnan toimilat. Espoon kaupunki vuokraa lisäksi kartanon Flyygelisalia ja Holvikellaria juhla- ja koulutustilaisuuksiin.

Sukuseurojen Keskusliitto SSK ry

Toimisto on avoinna maanantaisin, tiistaisin ja torstaisin kello 9–13 tai sopimuksen mukaan.

Yhteystiedot:

Sokerilinnantie 7 E, 02600 Espoo
puh. (09) 4369 9450 | www.suvut.fi
toimisto@suvut.fi, sukuviesti@suvut.fi

Sukuseuran Savon Parviaisten kirjahanke etenee

Sukuseuran Savon Parviaisten kirjan aineistoa on koottu vuoden aikana hyvin tarmokkaasti. Suvun henkilötietoja ovat keränneet systemaattisesti tahoillaan mm. Mikko Parviainen, Seija-Sisko Raitio, Pirkko Siltanen ja Arvi Parviainen. Myös hyvin monilta muilta Parviaisten sukuseuraan ja sukuun kuuluvilta on saatu aineistoa täydentäviä henkilötietoja. Suuri työ on eri sukututkijoiden koostamien henkilötietoaineistojen yhdistäminen samaan aineistoon siten, että sitä on helppo lukea ja etsiä sukunsa tietoja. Mikko Parviainen on kuluneen vuoden aikana tehnyt tässä suuren urakan. Samalla kirjaa varten on koottu suvun historiaan kuuluvia kuvia ja laadittu suvun historiaa kertovia tekstejä. Kari-Matti Piilahti on ollut mukana yhdistämässä tekstillään tätä kirjaa *Parviaisten suku 1*-kirjaan. Työ jatkuu edelleen, sillä kirjan valmistumiseen on vielä monta työvaihetta.

Kuvassa kirjatoimikunta kokouksessaan Sukuseurojen keskusliiton toimistossa. Vasemmalta Teuvo Parviainen, Pirkko Siltanen, Arvi Parviainen, Seija-Sisko Raitio, Olli Parviainen, Ulla Kakkinen ja Mikko Parviainen.

Kuvan otti Kari-Matti Piilahti

Lauluryhmä Heijastus

Liedossa Varsinais-Suomessa laulelee Lauluryhmä Heijastus, joka muodostui reilut 10 vuotta sitten. Ryhmän jäsenet Ulpu Valkama (sopraano), Riitta-Liisa Kaarnamo (altto), Veikko Kokko (basso), Marja-Liisa Visa (sopraano), Samuli Hakkarainen (tenori) ja Raisa Lipasti (altto) huomasivat, että kolmella kuudesta laulajasta on jonkinlaisia siteitä Säynätsaloon. Säynätsalopäivien lauantaipäättyvät perinteisesti Juurikkasaaren ohjelmallisiin

iltamiin, ja keväällä Heijastuksessa virisi ajatus lähteä viemään iltamiin Parviaisten Sukuseuran tervehdystä sekä viettämään muutama kesäpäivä Säynätsalossa.

Ulpu kuuluu Parviaisten sukuun ja on sukuneuvoston jäsen, joka on vierailut Säynätsalossa ja Säynätsalopäivillä aikaisemminkin. Riitta-Liisa on lapsena asunut Muuratsalossa ja käynyt Muuratsalon alakoulun. Nyt hän asuu paluumuuttajana Lehtisaarella ja on mukana mm. Säynätsalo-seuran toiminnassa. Veikko on lauluryhmän johtaja ja ryhmän useimpien laulujen sovittaja. Hän on kotoisin Toivakasta, Päijänteen rannan läheisyydestä. Lapsena Veikko kävi perheen-

sä kanssa Säynätsalossa joulukirkossa ja nuorena miehenä Juurikassa tansseissa. Kolme muuta ryhmän jäsentä oli innolla mukana suunnittelemassa suvista retkeä kauniiseen Keski-Suomen sisäsaaristoon. Iltamiin valittu ohjelmisto oli kevyttä ja hieman varttuneemmalle välle suunnattua. Laulut esitettiin kahtena settinä - ensimmäinen sisälsi laulut Luotan auringon nousuun, Kotiseutuini ja Yksinäinen saarnipuu, toisessa setissä olivat Toivo Kärjen ja Reino Helismaan Vanhan valssi, Mistan sua Elaine ja Sabeline. Heijastus otettiin vastaan lämpimästi, oli mukavaa viettää laulutervehdys eikä kesäisen illan idyllistä puuttunut mitään!

Juurikassa riitti tunnelmaa ja puitteita. Juurikkasaari on jo vuodesta 1910 kuulunut Säynätsalon työväenyhdistykselle. Sen kauniiksi kunnostetun työväentalon tiloissa toimii tilaus- ja lounasravintola, jossa mekin nautimme maittavat lounaat. Myös lauantaan saaristomarkkinat olivat Juurikkasaarella. Alue Päijänteen rannalla on viihtyisä ja puitteiltaan kerrassaan upea – terasseja, tanssilava, kota, rantasauna ja patioita. Jo tulo saareen on sykähdyttävä, rannan pienvenesatamassa komeilevat ja peilaavat uljaat purjehdusveneet. Juurikkasaari saattaakin olla tuttu purjehtijoille, se kun on Päijänne-purjehduksen, Suomen sisävesien suurimman purjehdustapahtuman, pohjoinen tukikohta.

Ulpu Valkama

Ne niemet ja vaarat Pudasjärven ja Taivalkosken Parviaisten sukua

Kustantaja Parviaisen suvun perinneyhdistys ry

Millaisia olivat Pohjoisen Parviaiset? Jos luette juttuja Ossipasta, niin siinäpä onkin etsimistä vaikka kirjasta, kuka tämä Ossippa lempinimen saanut hullutellija Jooseppi oli. Se ei ole oikein selvillä meiläkään. Oliko hän kirjan taulu 10 Jooseppi vai joku muu. Olisiko hän voinut kulkea torppien katselmuksissa, miten virkamiehet olisi pärjänneet hänen kanssaan? Aina kysymyksiä riittää.

Sukutaulut alkavat 1692 syntyneestä Tuomas Matinpöjasta, hänen isä oli Aabraham ja hän oli Heikinpoika. Saattaa pa olla sama Heikki joka meni Puolan-gan Leipiväärälle ostamaan viljaa kato-vuosien jälkeen, jotka alkoivat 1692. Hän sai ostettua viljaa mutta osti myös hevo-sen. Hän maksoi kaiken käteisellä. Mut-ta rahat olikin varastettu! Näistä ja muis-ta asioista voitte lukea kirjasta.

Kirja on kovakantinen, sivuja 280, perhetauluja on 607 ja henkilöhakemisto. Kirja sisältää myös tietoja ja valokuvia suvun henkilöistä ja siirtolaisuudesta. Amerikan sukua onkin kohtalaisen pal-jon tiedossa.

Mistä sitten nimi kirjalle? Parviaisten tärkeimpiä asuinpaikkoja on ollut kolme vaaraa ja kolme niemeä lijoen keskijuok-sulla, mainittujen kuntien rajalla.

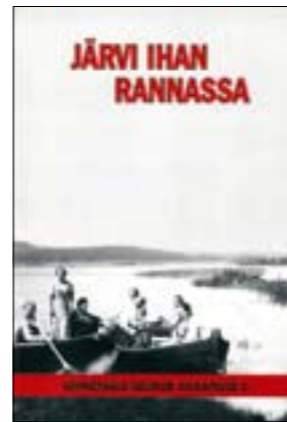
Parviaisen suvun perinneyhdistyksen kotisivut: www.einop.eu

Kirjan hinta on 20 € + postikulut
Kirjaa voi tilata Mikko Parviaiselta.

Säynätsalo-seuran julkaisujen lisätiedot ja tilaukset:
www.saynatsaloseura.fi/julkaisut.php

JÄRVI IHAN RANNASSA

Vedestä ja veden käytöstä Säynätsalosta

ISBN 978-952-67184-1-5

Gummerus Kirjapaino Oy, Jyväskylä 2009

Säynätsalo-seuran perinnejulkaisu nro 2 *Järvi ihan rannassa* on joukko tarnoita joiden keskellä elettiin vanhaan hyvään aikaan. Päijänne on saartanut asukkaita, helpottanut ja vaikeuttanut elämää. Ranta on ollut aina lähellä.

Kirjan ovat toimittaneet Mauri Toikanen ja Kaarlo Kaltiala. Taiton on tehnyt Jouni Pänkäläinen. Sivuja on 98. Pääasiassa mustavalkoisen teoksen koko on 170 x 250 mm. Säynätsalolaiset yritykset ovat tukeneet seuraa kirjan julkaisemisessa.

Parviaisten suku 1 Parviaisten suku 2

Kari-Matti Piilahti: Parviaisten suku 1

Kirjan kolmas painos tuli myyntiin kesäkuussa 2006.

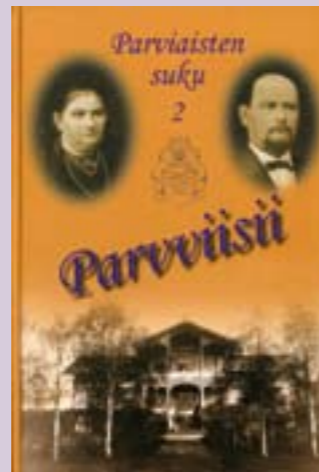
Kirjassa kuvataan Parviaisten vaiheet 1500-luvulta isoonvihaan asti 1700-luvulle. Lähtökotina oli Soisalon saari, jossa asui 16 Parviaisten ruokakuntaa 1500-luvun puolivälissä. Sieltä suku hajaantui Pohjois-Savoon, Pohjois-Karjalaan, ylipäänsä pohjoiseen Pudasjärveä myöten, yksi joukko myös Pohjanmaalle Soiniin. Periaatteessa kaikki Parviaiset ovat sukua keskenään.

Kari-Matti Piilahti sai kirjasta kunniamaininnan sukukirja-kilpailussa vuonna 2000, joten kirja on korkeatasoinen.

Parviaisten suku 1 -kirja: jäsenille 40 €, muille 45 €
Parviaisten suku 2 -kirja: jäsenille 50 €, muille 60 €

Kirjoja voi tilata Mikko Parviaiselta Vehmersalmentie 11, 71310 Vehmersalmi, puh. 044 077 7487, mikko.juhani.parviainen@kuopio.fi. Kirjat lähetetään postiennakolla ja hintoihin lisätään postikulut.

Maija Parviainen (toim.): Parvviisii Pohjois- ja Raja-Karjalassa 1700-luvulta 1900-luvulle – sukhakemisto

Parvviisii-kirja on laaja teos Parviaisten karjalaisista sukuhaaroista. Kirja ei koostu vain julkaistuista sukutauluista. Ensimmäisessä osassa on laaja historia osuus. Kari-Matti Piilahden, Marjatta Bellin ja Tuula Kiiskan kirjoittamista ajan ja elinolojen kuvauksista saa monipuolisen kuvan elämästä 1700–1900-lukujen välisenä aikana. Teoksesta välittyy selvästi kuinka Suomen historian vaiheet ovat vaikuttaneet Parviaisten elämään ja Parviaiset ovat vaikuttaneet monin tavoin Suomen historiaan. Erityisen hienoja ovat sukulaisten tallennetut muistot. Kirjan kuvituksena on vanhojen kuvien lisäksi kauniita lyijykynäpiirroksia, jotka antavat kirjalle miellyttävän ilmeen. Puolet kirjasta on varattu sukutauluille. Hakemistot on laadittu huolella ja ne nopeuttavat suunnattomasti paikkojen ja henkilöiden löytymistä. Kirja on mainio hakuteos paitsi juuriaan etsiville Parviaisille myös muiden karjalaisten sukujen sukututkijoille. Tämä on ehdottomasti tutustumisen arvoinen teos.

Parvviisii-kirja on laaja teos Parviaisten karjalaisista sukuhaaroista. Kirja ei koostu vain julkaistuista sukutauluista. Ensimmäisessä osassa on laaja historia osuus. Kari-Matti Piilahden, Marjatta Bellin ja Tuula Kiiskan kirjoittamista ajan ja elinolojen kuvauksista saa monipuolisen kuvan elämästä 1700–1900-lukujen välisenä aikana. Teoksesta välittyy selvästi kuinka Suomen historian vaiheet ovat vaikuttaneet Parviaisten elämään ja Parviaiset ovat vaikuttaneet monin tavoin Suomen historiaan. Erityisen hienoja ovat sukulaisten tallennetut muistot. Kirjan kuvituksena on vanhojen kuvien lisäksi kauniita lyijykynäpiirroksia, jotka antavat kirjalle miellyttävän ilmeen. Puolet kirjasta on varattu sukutauluille. Hakemistot on laadittu huolella ja ne nopeuttavat suunnattomasti paikkojen ja henkilöiden löytymistä. Kirja on mainio hakuteos paitsi juuriaan etsiville Parviaisille myös muiden karjalaisten sukujen sukututkijoille. Tämä on ehdottomasti tutustumisen arvoinen teos.

Parviaisten sukukokous kesällä 2011 Nilsissä

Parviaisten sukukokous Tahkolla 2.–3.7.2011
Tahko Spa, Ahopellontie 1, 73310 Tahkovouri

Tarkemmat tiedot ja ohjelma kokouksesta julkaistaan seuraavassa lehdessämme kevättalvella. Sukukokouksen järjestelyistä vastaavana Ulla Kakkinen Nilsistä voi antaa tarkempia tietoja, puh. 050-3506022.

Suomen suosituimpiin ja monipuolisimpiin matkailukoh-teisiin kuuluva Tahkon matkailualue sijaitsee Nilsissä Pohjois-Savossa, reilut 60 km Kuopiosta koilliseen. Keskeisen sijainnin ja erinomaisten liikenneyhteyksien ansiosta Tahkolle on helppo tulla mistä päin tahansa.

Tahko Spa on kokonaisuus, joka sisältää kylpylän, keila-hallin, ravintolakokonaisuuden, MonitoimiArenan, kap-pelin ja kirkkopuiston sekä paljon muuta. Kylpylän käyt-töoikeus kuuluu neuvoteltuun kokouspakettiin.

Tahko Spa – Viihdekeskus keskellä Tahkoa
www.tahkospa.fi

Majoitusvaihtoehtoista tarkemmin
www.spasuites.fi

Nilsian kaupunki: www.nilsia.fi

Nilsian keskusta – Tahko 14 km
Lähin rautatieasema (Siilinjärvi) – Tahko 40 km/30 min
Lähin lentoasema (Kuopio) – Tahko 50 km/40 min

Parviaisten vaakunatuotteet

Adressi ja suruaddressi nauhalla	10 €
Kortti (taitettu, kaksi erilaista)	1 €
T-paidat, eri värejä ja kokoja	14 €
Viinilasit 6 kpl	40 €
Olutlasit 6 kpl	55 €
Maljakko (erilaisia)	20 €
Lasilautanen, pieni	10 €
Lasilautanen, iso	15 €
Lasilautaset yhdessä (pieni + iso)	20 €
Pöytästandaari	50 €
Parviaisten isännänviiri	100 €

Isännänviiri on 4,5 m pitkä, se on suunniteltu noin 8–10 m korkeaan lipputankoon.

Tilaukset

Mikko Parviainen
mikko.juhani.parviainen@kuopio.fi
puh. 044 077 7487
Vehmersalmentie 11, 71310 Vehmersalmi

Säynätsalon Hannat vuosimallia 2009 ja 2010

Vuoden 2009 Hanna on syntyperäinen säykkiläinen **Anna-Maija Tuominen** Muuratsalosta. Anna-Maija on monitoiminen liikunnan vapaaehtoistoiminnassa. Hän on mm. ohjannut Riennon tyttöjen voimistelua ja senioritanssia. Luottamustehtäviäkkin toimeliaalla naisella on ollut lautamiehenä ja kunnan valtuustossa sekä eläkeläisyhdistyksessä. Anna-Maija istuu oheisessa kuvassa edessä vasemmalla.

Kuva ja teksti: Leena Hänninen

Tämän vuoden Säynätsalopäivien iltoissa julkistettiin vuoden Hanna, joksi oli valittu **Raili Koskinen**. Hän on perin vaatimaton persoonallisuus, joka kutsuu itseään ”Kuppilan Railiksi” eikä saapunut iltamiin vastaanottamaan huomionsoitustaan. Raili Koskisen van-

hemmat perustivat 1930-luvulla Ruokala-Kahvila Salon Muuratsalon Haikkaan. Raili on vuosikymmeniä jatkanut kahvilan pitoa ja korkeasta iästään huolimatta jatkaa edelleenkin. Kahvila on säilytetty täysin alkuperäisessä asussaan, se on puulla ja vanerilla sisustettu, siisti ja viehättävä kahvipaikka. Tilaukset tehdään kioskimaisesta luukusta ja Raili toimittaa tarjottavat pöytiin. Kahvit tarjotaan kauniista kupeista ja pulla on itse leivottua ja lämmintä. Hartaista pyyn-

nöistämme huolimatta ei paikan emäntä suostunut valokuvattavaksemme.

Ulpu Valkama

ESITTELYSSÄ SUKUNEUVOSTON UUDET JÄSENET

Katja Parviainen

Työskentelen lastentarhaopettajana Keravalla, saksalaisessa päiväkodissa. Kotini on tällä hetkellä Järvenpäässä, mutta lähtöisin olen Jyväskylästä. Vanhempani, Pertti ja Tarja Parviainen, sekä siskoni Tanja asustavat siellä edelleen. Isäni Pertti on myös Sukuneuvoston jäsen ja hänen muassaan itse-

kin tähän toimintaan lähdin. Opiskelujeni myötä lähdin Jyväskylästä 15 vuotta sitten ja olen asunut tänä aikana sekä Sveitsissä, Saksassa, Keravalla, Tuusulassa, Tampereella ja nyt Järvenpäässä.

Isäni mukana osallistuin 2008 Jyväskylässä pidettyyn sukukokoukseen jossa liityin jäseneksi ja nyt harjoittelen neuvostossa jo sihteerin hommia. Vapaa-ajalla nautin lukemisesta, Tapparan ja JYPin pelien seuraamisesta ja ajasta ystävien kanssa.

Suvut kohtaavat Viipurissa 29.-31.7.2011

Karjalan Liitto, Karjalaisten sukuyhteisöjen liitto, Karjala-lehti, Sukuseurojen Keskusliitto ja Sukuviesti-lehti kutsuvat mukaan Suvut kohtaavat Viipurissa -tapahtumaan.

Ennen yhteistä kokoontumista Viipurissa tai kokoontumisen jälkeen on mahdollisuus tehdä suvuittain retki omaan kotikylään. Jokaisessa bussissa on ”oman kylän, pitäjäseuran asian tuntija”, joka kertoo pitäjän suvuista, tapahtumista ja historiaista. Yhteinen sukujen tapahtuma on Viipurissa lauantaina 30.7. – mm. musiikkia, puistopiknik ja kaupunkisuunnistusta.

Pertti Parviainen

Olen kotoisin Iломantsin Haukivaaran kylästä, Heikki (s. 1900, k.1959) ja Hilma(s.1900, k.1968) Parviaisen 13-lapsisen perheen nuorimmainen. Sieltä suunnistin kansakoulun jälkeen Leppävaaraan valtion ammattikoulukotiin (koulu oli tarkoitettu sotainvalidien lasten kouluttamiseen). Jat-

kokoulutuksen kävin Jyväskylässä Rautpohjassa, Valmetin ammattikoulussa. Sieltä pääsin suoraan Valmetin Jyskän tehtaalle töihin. Asun edelleen vaimoni Tarjan kanssa Jyväskylässä, Tikkakoskella ja meidän kaksi tyttäremme ovat jo muuttaneet pois kotoa. Vanhempi tytär Katja asuu Etelä-Suomessa ja nuorempi tytär Tanja perheineen asuu Keski-Suomessa.

Lapsuudenaikainen ystävä, Veijo Pesonen, kertoi Leena Hännisen toimivan Parviaisten Sukuseurassa ja siitä innostuneena otin Leenaan yhteyttä. Leena kertoi Lappeenrannassa olevasta Sukukirjan julkistamistilaisuudesta, johon sitten Leenan kanssa osallistuin samalla liittyen sukuseuran jäseneksi.

Olen kiinnostunut sukuseurasta ja sen toiminnasta ja mielenkiinnolla odotan, että mihin virta vie mennessään. Muu vapaa-aika menee mökkeillä, Tellu koiran kanssa ulkoilla ja nelinkertaisen papan arvokasta virkaa toimittain.

Mahdollisuus on varata kolmen, kahden tai yhden päivän matka. Matkan voi tehdä bussilla, junalla tai viisumivapaasti laivalla. Tapahtumiin pääsee etukäteen ostetulla tapahtumapassilla. Huom! Paikkoja on rajoitetusti!

Lisätietoja:

Sukuseurojen Keskusliitto ja Sukuviesti-lehti
Eine Kuismin, toimisto@suvut.fi, puh. 09 4369 9450
tai www.lomalinja.fi

Parviaisten Sukuseura ry Sukuneuvoston jäsenet 2008–2011

ESIMIES

Teuvo Parviainen
Järvenpääntie 501
07170 Pornainen
050 360 6324
teuvo.parviainen@elisanet.fi

VARAESIMIES

Leena Hänninen
Torpankuja 3 A 8
40740 Jyväskylä
(014) 311 1252, 040 593 0558
leena.hanninen@pp1.inet.fi

JÄSENET

Briitta Kolemäinen
Sonkalammentie 5
97240 Sonka
040 737 9718, (016) 775 555
briitta.kolehmainen@pp.inet.fi

Mikko Parviainen
Vehmersalmentie 11
71310 Vehmersalmi
044 077 7487
mikko.juhani.parviainen@kuopio.fi

Pirkko Siltanen
Leppäkertuntie 4 C
02120 Espoo
050 596 2041
pirkkohelmi@elisanet.fi

Ulpu Valkama
Aaponkuja 12
21420 Lieto
(02) 487 2171, 040 503 1225
ulpu.valkama@kolumbus.fi

Mauno Parviainen
Alhokallionkatu 11
60320 Seinäjoki
040 771 2780
mauno.parviainen@netikka.fi

Helena Holopainen
Vaahtorinne 3 A 15
01600 Vantaa
050 596 2727
helenahelena@gmail.com

Pertti Parviainen
Tervaruukinkatu 5 as. 5
41160 Tikkakoski
040 556 0361
pertti.parviainen@pp3.inet.fi

VARAJÄSENET

Eino Parviainen
Urheilutie 11
93100 Pudasjärvi
041 547 6505
eino.parviainen@pp.inet.fi

Maria Parviainen
Lohkaretie 11 C 6
70700 Kuopio

Heikki Parviainen
Sivolantie 94
87950 Kuluntalahti
(08) 687 3164, 050 322 4591
heikki.parviainen@pp.inet.fi

Hilkka Alkkiomäki
Läntinen pitkäkatu 20 B 28
20100 Turku
050 536 0495
hilkka.alkkiomaki@utu.fi

Kyösti Thum
Joensuuntie 701
82220 Niittylahti
(013) 872 122, 040 739 4255
kyosti.thum@pp.inet.fi

Lea Parviainen
Toivolankuja 4 E 31
90460 Oulunsalo
040 562 0499
lea.parviainen@gmail.com

Katja Parviainen
Vuoritie 11 B 15
04400 Järvenpää
040 504 6089
katja.parviainen@dnainternet.fi

*Hyvää Uutta Vuotta 2011
kaikille Parviaisille!*

